

İsmail Abalı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.02.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

İsmail Abalı

Eserleri:

Dilim Olarak Satılan Karpuz

Sığmaz idin koltuğa
N'oldu sana yığidim
Alışmıştık bolluğa
N'oldu sana yığidim

Üzerine çökmüşler
Al kanını dökmüşler
Çekirdeğin sökmüşler
N'oldu sana yığidim

Dilimleyip yarmışlar
Jelatine sarmışlar
Etiketi vurmuşlar
N'oldu sana yığidim

Bir girdik mi bakkala
Doldururduk çuvala
O günleri hatırla
N'oldu sana yığidim

Cümlemizi doyurdun
Gayrı bizi ayırdın
Ağasıydın bu yurdun
N'oldu sana yığidim

Konu komşu mahalle
Doyardık tüm sülale
Nasıl geldin bu hale
N'oldu sana yığidim

Serinlerdik yiyince
Şu ömrümüz boyunca
Naylon poşet giyince
N'oldu sana yığidim

Para yetmez kabuğa
Yan bakarız tabağa
Mecbur ettin kabağa
N'oldu sana yığidim

Yaz mevsimi gelmeye
Peynir seni görmeye
Nasıl iner mideye
N'oldu sana yığidim

Yedi kişi bir olsak
Kurban edip yumulsak
Bayram etse bu kursak
N'oldu sana yığidim

Söyleyemem adını
Unutmuşum tadını

Meyvelerin sultanı
N'oldu sana yiğidim

Ekmek banam suyuna
Kurban olam sapına
Koyma bizi kavuna
N'oldu sana yiğidim

Hasret kaldı Abalı
Vuramıyor çatalı
Kur gibisin pahalı
N'oldu sana yiğidim

İsmail Abalı

Eski Şarkım

Hislenir kalbim her yerinden
Eski bir şarkım tâ derinden

Gönlümün kabrindeydi sandım
Gömdüğüm yerden ben çıkardım

Ömrümün mâsum rüzgarıydı
Aynı efkârıyla yayıldı

Aşkî söyler sessizce tekrar
Güftesinden deryâya ağlar

Yağmurun şeydâ katresinde
Saklı rûhum her bûsesinde

Kim bilir kaç mevsim fısıldar
Bu ezelden dinmez sedâlar

İsmail Abalı

İğdir Kayısısına

Kur'an şimdi gelir olsa
Ayet iner kayısıya
Şu dünyanın vakti dolsa
Yine döner kayısıya

Kokusunu cennet koymuş
Huri kızlar tek tek saymış
Yasak meyve işte buymuş
Adem kanar kayısıya

Nasip olmuş Nuh'a bile
Gemi durmuş bak bu ile
Emrolunmuş suya sele
Tufan diner kayısıya

Ak dolunay düşmüş yere
Konmuş dala pare pare
Malum olsa Hızır pire
Bade sunar kayısıya

Kurt yiyemez utancından
Otlar ağar sevincinden
Akşamları heyecandan
Güneş söner kayısıya

Ab-ı hayat familyalı
Kevser gibi her bir dalı
Utanır da Malatyalı
Ekmek banar kayısıya

Süleyman'ın hazinesi
İğdirinin definesi
Leyleklerin düzinesi
Her gün tüner kayısıya

İştah açar sarı sarı
El sallıyor yaprakları
Balını bir bulsa arı
Durmaz konar kayısıya

Vücudundan zehri atar
Ömürüne ömür katar
Lokman hekim selam tutar
Beşer onar kayısıya

Konuk olsun her haneye
Deva olur divaneye
Haber gitse pervaneye
O da yanar kayısıya

Bu Abalı evladiyle
Sarhoş oldu tadı ile

Zikir çeker adı ile
Biner biner kayısıya

İsmail Abalı

Iğdır'a Asfalt Gelmeye Başladı

Gel Iğdır'ı şimdi bir gör
Artık bize asfalt geldi
Passat'ı sollardı traktör
Artık bize asfalt geldi

Tekerlekler karbüratör
Gitti iki amortisör
Sanayici olunca Sör
Artık bize asfalt geldi

Virüs değil hep toz kaptık
Her çukurda çok kas yaptık
Adeta bir köstebektik
Artık bize asfalt geldi

Kışın çamur yazın da toz
Üç gün düzelt bir günde boz
Şimdi festival yapıyoruz
Artık bize asfalt geldi

Gülmeyin hiç Abalı'ya
Yatkın değil aşıklığa
Badelendi manzaraya
Artık bize asfalt geldi

İsmail Abalı

Iğdır'daki Ev Fiyatlarına

Ne İzmir ne Kuşadası
Sanki metropol burası
Iğdır'daki üç artı bir
Boğaz'da villa parası

Güney cephe Ağrı Dağı
Kuzeyi gavur toprağı
Hiç görmeyen yalı şanır
Bir milyonluk satılığı

Hem Topçular hem de Bağlar
Emlakçılar yürek dağlar
Vali Yolu'nda fiyatlar
Kendini bir görse ağlar

Kim buradan bir ev alsın
Hangi memur uzun kalsın
Dua et zorunlu görev
Merkezde on yıl sayılsın

Sen alt tarafı Iğdır'sın
Mevlam akıllar yağdırsın
Bir ev sahibi olmayı
Kim hayaline sığdırsın

Kayısılar sararmadan
Faizler tavan yapmadan
Düşün, taşın, kendine gel
Abalı şair olmadan

İsmail Abalı

Iğdır'daki Yayalar

Çıkmazlar hiç kaldırıma
Yolda yatar şu yayalar
Korkarım ki yıldırıma
Kafa atar şu yayalar

Böyle gelmiş ki babadan
Korkmuyorlar arabadan
Gidip vursam da kabadan
Demez 'yeter' şu yayalar

Hepsi birer Battal Gazi
Bela kaza bekler bizi
Yolda yürür dizi dizi
Katar katar şu yayalar

Yol verirsen korna işit
Vermez isen söver bir it
Süs için mi bu üst geçit
Alttan gider şu yayalar

De Facto'nun hemen solu
Bomboş kalmış yaya yolu
Döner kavşak adam dolu
Caka satar şu yayalar

Kaldırıma tel germeli
Refüjlere set örmeli
Ondan sonra bir görmeli
Dikkat eder şu yayalar

Dağdan köyden gelen benim
Adabı geç bulan benim
Yürüyemez olan benim
Benden beter şu yayalar

Işık mışık hak getire
Zaten şehri toz götüre
Al bunları yaz deftere
Belki tutar şu yayalar

Dur Abalı basma gaza
Pusu kurmuş bekler kaza
Vereceksin büyük ceza
Öyle biter şu yayalar

İsmail Abalı

Iğdır'ın Yollarına

Sanki Mars'tan bir resim
Bizim şehrin yolları
Delikli bir nevresim
Bizim şehrin yolları

Başta güzel hizmetti
Uç ay dendi yıl etti
Sabrımızı tüketti
Bizim şehrin yolları

Asfalt döküp düzerler
Sonra yine kazarlar
İkaz etsem azarlar
Bizim şehrin yolları

Arabada zıplatır
Yaya iken hoplatır
Çok söylesem coplatır
Bizim şehrin yolları

Bilmem nasıl varırlar
Hastaneye insanlar
Ambulansı yuvarlar
Bizim şehrin yolları

Doğurtturur gebeye
Gerek yoktur ebeye
Nasip olmaz her beye
Bizim şehrin yolları

Bir gören bin terk eder
Davasından çark eder
Yazın toza gark eder
Bizim şehrin yolları

Öğretmenler çavuşlar
Hep çamurdur papuğlar
Tabanımı avuçlar
Bizim şehrin yolları

Çukur tümsek hepisi
Ters döndü alt yapısı
Yer altının kapısı
Bizim şehrin yolları

Beter Ağrı dağından
Roma, Bizans çağından
Köstebeğin ağından
Bizim şehrin yolları

Açık rögar kapağı
Kurmuş bubi tuzağı

Azrail'in durađı
Bizim Şehrin yolları

Sebep nedir bilinmez
Akıllardan silinmez
Ne söylesem alınmaz
Bizim Şehrin yolları

Yürümeye ip ister
Trafikte jip ister
Fazla söze 'bip' ister
Bizim Şehrin yolları

Abalı'nın suali
Gel kendin gör bu hali
İğdirli'nin vebali
Bizim Şehrin yolları

İsmail Abalı

Kendimi Taşladım

Yağdı yağmur çaktı şimşek dediler
Karizmanı tez söndürdün be adam
Şair sandın kendini bak güldüler
Seviyeyi çok indirdin be adam

Bilmez iken alfabeyi elifi
Şiir yaptın üç beş tane herifi
Hem Yunus'u hem de Mehmet Akif'i
Mezarında ters döndürdün be adam

Karac'oğlan görse haya ederdi
Dadaloğlu bu diyardan giderdi
Hele duysa koca Veysel ne derdi
Şuarayı hep sindirdin be adam

Sıraladın kafiye redifi
Nerden aldın sen bu garip tarifi
Gel sen hicvet Abalı'yı ey Nefi
İnsanları tiksindirdin be adam

İsmail Abalı

Konya'da Konakladığım Bir Pansiyona

Konuk oldum gaflet ile Konya'ya
Pişman oldum geldiğime dünyaya
Şampansız soktu beni banyoya
Yıkılası kaldığım o pansiyon

İsmi şöyle: Mevlana'nın Hanesi
Dört yüz lira odaların tanesi
Yoldaş oldu faresiyle kenesi
Bit yuvası kaldığım o pansiyon

Sivrisinek sondaj çaktı sırtımdan
Yakarcılar mangal yaptı etimden
Karıncaya nasip oldu butumdan
Kırklanası kaldığım o pansiyon

Pirelerse hortum saldı kanıma
Karafatma halay kurdu yanıma
Küfrettirdi argo bilmez hanıma
Ah alası kaldığım o pansiyon

Camı açsam sinek dolar kucağa
Kapatırsam dayanılmaz sığağa
Yaren oldum bin bir türlü böceğe
Yakılası kaldığım o pansiyon

Terletip de sıkıverdi suyumu
Yarılattı kilom ile boyumu
Değiştirdi kırk senelik huyumu
Patlayası kaldığım o pansiyon

Cennet olsa memlekete zarardır
Şu Konya'da bu ne biçim diyardır
Otel değil yeryüzünde mezardır
Çatlayası kaldığım o pansiyon

Karyolası kamyonların takozu
Kahvaltısı duvarların pis tozu
Hiç dolmadan bu eylülün dokuzu
Kapanası kaldığım o pansiyon

Kabus gibi çepeçevre kuşattı
Beni diğer dertlerimden boşattı
Abalı'ya cehennemi yaşattı
Kül olası kaldığım o pansiyon

İsmail Abalı

Köyümdeki Susuzluğa

Bir derdim var tam bin kilo
Susuz kaldık bu yaz yine
Bizim köyde haş iki o
Çok kıymetli bir hazine

Kışın gelsem sular donar
Yazları hep kesinti var
Mesken oldu dere pınar
Köylü muhtaç at izine

Hiç aratmaz seksenleri
Çeşme başı sohbetleri
Bizim köyün gelinleri
Güğüm koysun çeyizine

İki günde bir su akar
O da saat bire kadar
Oğlan durmaz kaka yapar
Tanker yetmez çiş bezine

Ege değil sanki Gobi
Su bulunmaz Sahra gibi
Hasret kaldı dede sabi
Hidrojenle okşizene

Süs içinmiş evde musluk
Köyde eksik olmaz küslük
Aza ancak çalar ılık
Muhtar öyle boş gezine

Bu yaz köye doyamadım
Temiz gömlek giyemedim
Yağlı yemek yiyemedim
Banamadım hiç tuzuna

Büyükşehir olduk diye
Köyler döndü mahalleye
Özlem başkan bizi niye
İnandırdı her sözüne

Koyun kuzu susuz meler
Kedi köpek yeri deler
Köylü artık tufan diler
Yetti geldi boğazına

Mestan dayım şükür eder
Ertesi gün küfür eder
İbadete kusur eder
Cünüp gider namazına

Fatma teyzem gülüverir
Çaresini buluverir

Su yerine kola verir
İnek ile öküzüne

Depoda su bitipduru
Dibi yosun tutupduru
Muhtar boş boş yatıpduru
Talip arar kel kızına

Bizim köyde ölmek masraf
Ölü yumak büyük israf
Allah baba dola çarşaf
Azrail'in topuzuna

Doğan naçar ölen naçar
Gözkayalı susuz yaşar
Bu Abalı durmaz kaçar
Ağustos'un otuzuna

İsmail Abalı

Sefalet

Sefâlet ortasında bir küçük kız
Yetişmeyen çadırılı al hilaller
Ve rüzgarın savurduğu hayaller

Metânetiyle ağlıyorsa yalnız
Vaatle doymayan yetim bebekler
Duyarlı halkı çâresizce bekler

Tebessümün bıraktığı bu cansız
Hayâlî gözleriyle ufka bakmak
Bir annenin son gayretiydi ancak

Ömür geçer mi aç susuz vatansız
Avunmayan yüreklerin figânı
Derin derin düşündürür bu cânı

İsmail Abalı

Ya Rab Beni Kepçe Eyle (depreme Ađıt)

Ya rab beni kepçe eyle
Viran yeri kazar olsam
Bin kanatlı serçe eyle
Enkazlarda gezer olsam

Su olaydım bidonlara
Çuvallara kartonlara
Kalbi atan betonlara
Göçüklere sızar olsam

Bu sođukta köz olaydım
Kursaklara tuz olaydım
Bebeklere bez olaydım
Tükenmeyen pazar olsam

Mevsimlerin yazı olup
Koku alan tazi olup
Çiđliklerin izi olup
Taşı kesen dozer olsam

Kucaklayıp tutsam yeri
Silkelerdim öte beri
Çocukları kussam geri
Karnı doymuş mezar olsam

Bebekleri yiyen taşa
Nasip olsun kızgın maşa
Dönebilsem Şubat beşe
Bu yazgıyı bozar olsam

Minik ağza dolan toprak
Nasıl kıydın ettin helak
Şimdi bir de oldun yatak
Yarılırdın tozar olsam

Kanayana kan olaydım
Ölmüşlere can olaydım
Evsizlere han olaydım
Yüz bin metre uzar olsam

Elden değil dilden gelir
Abalı'ya kelam olur
Azrail hep işsiz kalır
Kaderi ben yazar olsam

İsmail Abalı